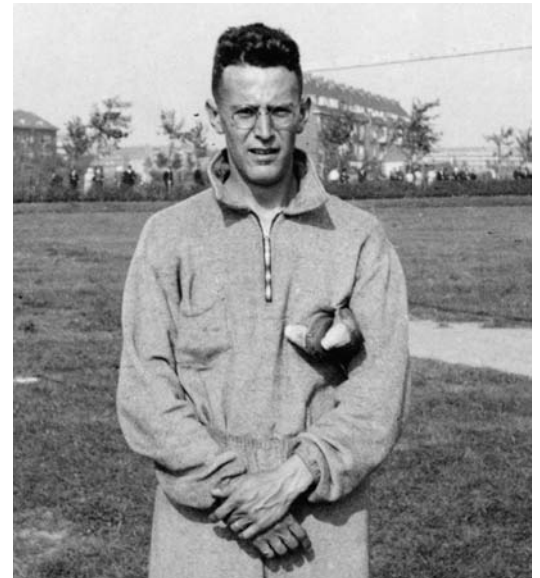

Joop Tournier Sr.

In dit boek speciale aandacht voor een speciale man: Joop Tournier Sr, van 13 juni 1910. Zijn ouders runden een café op de Goudseweg. Daar hij als kind nogal vaak ziek was, zei de dokter tegen hem dat hij nooit 'atletieklongen' zou krijgen. Voordat zijn leven in de atletiek aan de orde komt, eerst iets over zijn liefdesleven. Joop was als jongen nogal populair bij het andere geslacht en zo scharrelde hij van het ene naar het andere meisje. Hennie, zijn zus, was ook al enkele malen van jongen gewisseld. Hun moeder zei toen tegen Hennie dat ze niet meer moest wisselen, daar ze dan de naam van een afgelikte boterham zou krijgen. Toen zei ze tegen haar moeder: 'Nou, dan zal er bij Joop helemaal geen boter op zitten!' Joop kreeg geen op- of aanmerking van zijn moeder te horen. Door een samenloop van omstandigheden ontmoette hij toch 'de ware' en dat ging als volgt. Joop was lid van Pro Patria en er was een feestavond in Maison. Zijn vriend Kock en hij hadden zich verzekerd van een jongedame. Zij was ouder dan Joop, maar dat deerde hem niet, hij wilde het met haar maken die avond. Te elfder ure kwam er een telefoontje van verhindering en Joop stond met lege handen. Toch maar naar het

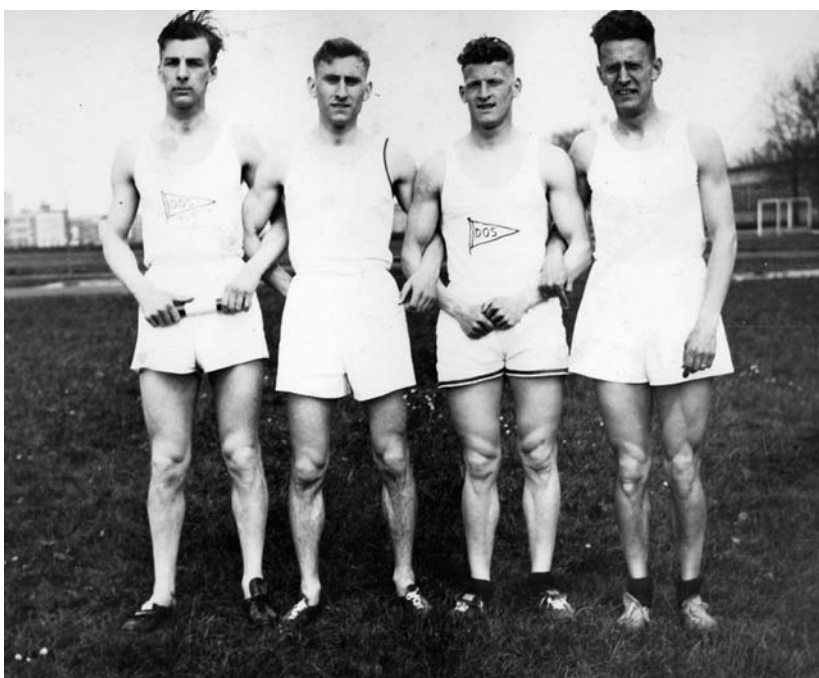
feest gegaan waar hij zich goed vermaakte. Daar Hollandia er ook was, was er dus vrouwvolk genoeg. Op een gegeven moment kwam hij te dansen met blauwe Greetje van Hollandia. Zij werd zo genoemd omdat dat de kleur was van haar badpak waarmee zij naar afloop van de training zwom in de Schie. Hij kende haar wel, maar had geen oog voor haar. Maar Greetje was inmiddels 18... Van het ene afspraakje volgde het andere. Uiteindelijk is hij op 1 februari 1938 met haar in het huwelijk getreden.

Sport

Sport liep als een rode draad door zijn leven. Zodra er ook maar even tijd was, was hij op een sportveld te vinden, hetzij een voetbalveld of een atletiekbaan. In de jaren dertig was hij lid van Pro Patria en hij heeft zelf de oprichting van Minerva meegemaakt (zie elders in dit boek). De loopbaan van Joop in de sport begon pas goed tijdens de mobilisatie voor de Tweede Wereldoorlog. Hij lag in Hellevoetsluis en werd als snel benaderd om sportlessen te geven aan militairen. Na de oorlog was er tijd voor het werken in verenigingen. Hij achtte het verenigingswerk erg belangrijk: 'Er zijn mensen die over de rug van een vereniging heen ik-weet-niet-wat proberen te bereiken. Daarbij vergeten ze dat ze zich juist voor hun

▼ Een ploegje DOS-ers, ca. 1932.

V.l.n.r.: ?, ?, Jaap Markestein en Joop Tournier.

vereniging in moeten zetten. De kracht daarvan is dat mensen zich in dit verband aan elkaar toevertrouwen en bereid zijn dat wat ze geleerd hebben aan elkaar overdragen. Zo zou het in het dagelijkse leven ook veel meer moeten zijn.'

Trainer

Spartaan '20 was de eerste club van trainer Tournier, later stapte hij over naar Excelsior Pernis. Maar omdat hij in zijn jeugd vooral op atletiekgebied actief was geweest, heeft hij de meeste tijd als trainer op de atletiekbaan doorgebracht. Tot op hoge leeftijd bleef hij trainen. Waarom hij dat deed? Joop: 'Je blijft in de maatschappij, je bent niet meteen uitgerangereerd. Ik geloof dat het god is tussen de jeugd te blijven en betrokken te zijn bij wat er gebeurt. Er zijn onder mijn begeleiding topprestaties geleverd en kampioenschappen behaald. Maar later ben ik gaan inzien dat het niet alleen om de topprestaties gaat. Niet iedereen heeft dezelfde capaciteiten. Elk mens kan een prestatie leveren naar eigen kunnen. Je moet proberen de training de mensen iets mee te geven waar ze hun hele leven plezier van hebben.'

Waar heeft Joop allemaal training gegeven? Dat is een zéér indrukwekkend lijstje:

Atletiek

- Minerva
- AVR
- ROVS
- Fortuna Vlaardingen

Badminton

- Conditietraining Nederlandse jeugd
- Handbal
- Roda

Hockey

- Spartaan
- Tempo

Voetbal

- Spartaan '20
- LMO
- Excelsior Pernis
- USC
- Excelsior, Lage Zwaluwe
- Hillesluis
- Activitas

Volleybal

- OLP
- DOP

Na de fusie 1967 van DOS, Minerva en SCR, heeft Tournier zijn schouders gezet onder de technische opbouw van AVR en zijn grote ervaring is in die eerste jaren een gewaardeerde steun voor het bestuur geweest. Hij beleefde voldoening als een atleet, waarvan niemand ooit iets had verwacht, toch nog tot redelijke prestaties kwam of als een typisch

▲ **Boven:** Nenijto, eind jaren vijftig. Een jeugdtraining op de Nenijto o.l.v. Joop (met zonnebril).

► **Rechts:** Nenijto, ca. 1961. **V.l.n.r.:** Piet Kortleve, Bob van Yperen, Ed Boere en Jaap Noordenbos. **Zittend:** trainer Joop Tournier.

Linkerpagina:

◀ **Boven:** Sintelbaan Kromme Zandweg, 5 mei 1935. Een team van Minerva dat deelnemer was aan de DOS-estafette. **V.l.n.r.:** Gerard Schippers, Bas v.d. Meer, Frans v.d. Ree, Klaas van Tol, Lambert Stam, Joop Tournier, Cor de Vree, Jan Koorevaar, Jaap de Groot en Henk Sint.

◀ **Midden:** Wintertraining in het Kralingse Bos. Geheel links is Huug Fischbuch. Tweede van rechts is trainer Joop Tournier Sr.

◀ **Onder:** Wintertraining in

‘moeilijke jongen’ mede dankzij zijn vorming in de atletiek, toch nog goed terecht kwam in de maatschappij. Eén van de hoogtepunten van zijn carrière was dat 6 van zijn atleten bij de eerste 10 eindigden tijdens een NK tienkamp. Verder de tweede plaats van de Minerva-herenploeg bij de finale om de P.H.-beker.

De teleurstelling beleefde hij als geboren talenten veel te vroeg hun spikes aan de wilgen hingen, waarmee dikwijls een kostbare investering aan trainingstijd verloren ging. Zelf schreef hij daarover in het jubileumclub-

blad van 1949:

‘Zo ziet U, veel moois kan er in de loopbaan van een trainer zijn, maar ook de wrange vruchten blijven je niet gespaard. Enige wrange vruchten zal ik hier vermelden:

■ een paar oudere leden onttrekken zich aan de algemene training (wat zullen binnenkort de jongeren doen?)

■ de man die één van de beste tienkampers kan worden, slaat direct na de training aan het handballen en verwaarloost alle technische nummers.

■ een meisje (zegge en schrijf 18 jaar) dat nu reeds in haar winterslaap is omdat ze er geen zin meer in heeft (dat was mijn kanspaardje voor het Ned. meisjesrecord speer het volgend jaar en voor de Nederlandse ploeg in de toekomst).

In het algemeen, het gemis aan interesse en ijver in hun sport, welke ze toch als hobby gekozen hebben. Het minste geringste is reeds aanleiding, dat ze niet op de training verschijnen of de kantjes er aflopen. Daarom, laat dit alles eens bij u inwerken en wanneer ook U zich daaraan mocht bezondigen, gooi dan Uw roer om en gegarandeerd dat dit niet alleen Uw vereniging ten goede zal komen, mij het trainen veraangenaamt, maar het meest U zelf er mee gebaat zal zijn.’

Naast de atletiek, besteedde Joop ook nog aandacht aan o.a. voetbal (in 1946 behaalde hij het diploma kandidaat-oefenmeester), hockey,

volleybal en hij leidde de conditietraining van de Nederlandse badmintonjeugd. Eind 1970 nam hij als trainer afscheid, maar niet van de baan. Tot vlak voor zijn dood bleef hij zeer regelmatig de trainingen op de Nenijto bezoeken en zelfs wedstrijden in de regio ontsnappen niet aan zijn aandacht. Ook de Rotterdam marathon had zijn grote aandacht. Als je op Zuid kwam, wist je waar Joop stond (meestal op de Parallelweg of op de Brielselaan) en ook vaak nog met een camera in zijn hand.

Joop Tournier bokaal

Geheel terecht kreeg Joop in 1993 zijn eigen wedstrijd. Zijn grote liefde lag bij de jeugd en het werd een jaarlijkse wedstrijd met louter pupillen. Elk jaar in oktober, aan het eind van het atletiekseizoen, vindt deze wedstrijd plaats op de Nenijto. Zelf zorgde hij er steevast voor dat de bokaal gevuld was met snoep voor de winnende vereniging. Hij schreef daartoe elk jaar een andere snoepfabrikant aan en nimmer tevergeefs.

De laatste jaren

Op 3 mei 1992 werd Joop door zijn kinderen in het zonnetje gezet. Op initiatief van zijn zoon Alex werd het idee geboren om zijn vader nog eens een training te laten geven aan diegenen die onder hem getraind hadden. Aangezien Joop in meerdere sporten actief is geweest, zijn er dat in de loop der jaren vele honderden geweest. Doordat Joop voor 2 maanden in Australië verbleef, kon de voorbereiding in alle rust plaatsvinden. Naar schatting 150 mensen gaven gehoor aan de oproepen die in diverse kranten hadden gestaan. Na enkele rondjes

lopen en een warming-up, was het tijd voor het officiële gedeelte. In de kantine kreeg Joop diverse geschenken aangeboden en werden er verschillende toespraken gehouden. Al met al was het een groot succes.

De laatste jaren was hij regelmatig ziek en moest hij verstek laten gaan bij trainingen, wedstrijden en jaarvergaderingen. Wat hem zeer speet overigens, met name de jaarvergadering van 1998. Want wat had hij graag de hand geschud van Jaap Noordenbos die op zijn aandringen erelid van Rotterdam Atletiek was geworden. Op woensdag 8 april 1998 heeft hij in stilte afscheid genomen van 'de baan' en allen die hem begroetten. Op vrijdag 10 april is Joop overleden, hij is 87 jaar geworden.

▲ Bij zijn afscheid als trainer in 1970, kreeg Joop als dank een fiets. Dit vond plaats in de oude Nenijto-kantine.